

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoP/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218204916
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2218204916.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Martina Valentová a Mgr. Lucia Mizerová, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: J. S., nar. X.XX.XXXX, adresa ako matka, v konaní zastúpené procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, dieťa rodičov - matky: F. O., nar. XX.XX.XXXX, adresa Q., I. XXX/X, zastúpenej advokátom: JUDr. Milan Bányi, so sídlom Veľký Meder, Nám. Bélu Bartóka 5 a otca: X. S., nar. X.X.XXXX, adresa Q., H. XXX/X, zastúpeného advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária Legal Cases s.r.o., so sídlom Dunajská Streda, Alžbetínske nám. 328, IČO: 36 720 097, o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky maloletej proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 20P/82/2018-102 zo dňa 26.6.2019, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyhovel návrhu otca maloletej, keď vo výroku rozhodol nasledovne:

I. Maloletá J. S., nar. XX.XX.XXXX, sa zveruje do striedavej osobnej starostlivosti rodičov tak, že v párných týždňoch bude osobnú starostlivosť zabezpečovať otec a v nepárných týždňoch matka; k odovzdaniu maloletej bude dochádzať v nedeľu o 17:00 hod. v bydlisku rodiča, ktorému osobná starostlivosť končí.

Počas výkonu osobnej starostlivosti jedného z rodičov je tento rodič povinný umožniť druhému rodičovi kontakt s maloletou aspoň každý druhý deň a informovať ho o všetkých podstatných veciach týkajúcich sa maloletej.

Zastupovať maloletú a spravovať jej majetok budú obaja rodičia.

Výživné sa neurčuje.

Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda z 13.06.2017, č. k. 9P/14/2017-75 v spojení s opravným uznesením z 08.02.2018.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového stavu ako ho zistil z dokazovania, že rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 13.6.2017, č. k. 9P/14/2017-75 v spojení s opravným uznesením z 8.2.2018 bola vo vzťahu k maloletej schválená rodičovská dohoda tak, že maloletá sa zverila do osobnej starostlivosti matke, pričom právo zastupovať maloletú a spravovať jej majetok majú obaja rodičia. Otec sa zaviazal platiť na maloletú výživné vo výške 100,- Eur mesačne. Styk otca s maloletou bol upravený počas párných týždňov v utorok a štvrtok od 15:30 hod. do 18:00 hod. (kedy otec vyzdvihne maloletú zo škôlky a vráti matke) a od soboty 9:00 hod. do nedele 18:00 hod., a počas

nepárnych týždňov v utorok, štvrtok a piatok od 15:30 hod. do 18:00 hod. (kedy otec rovnako vyzdvihne maloletú zo škôlky a vráti matke). Už v tomto konaní mal otec záujem o striedavú osobnú starostlivosť dôvodiac vzájomným silným citovým vzťahom a jeho riadnou starostlivosťou o maloletú, ktorú vykonával aj po rozchode rodičov, pričom podľa správy kolízneho opatrovníka z 23.2.2017 mala maloletá vytvorené vhodné podmienky na svoj zdravý vývin u oboch rodičov. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že matka mala v apríli 2015 opustiť otca z dôvodu, že ním bola fyzicky napadnutá. Následne bola komunikácia medzi rodičmi problematická, čomu nasvedčuje i potvrdenie o podaní oznámenia o priestupku otcom na matku dňa 9.5.2016 z dôvodu, že matka po slovnej hádke s otcom mala naň hádzať drobné veci, následne ho fackať, kopať a vyhrážať sa mu.

3. Dňa 22.1.2018 podal otec návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zveril maloletú do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov (konanie bolo vedené pod sp. zn. 5P/4/2018). Návrh odôvodnil tým, že v ostatnom období u maloletej spozoroval výkyvy nálad, zmeny v správaní spojené s evidentnými zdravotnými ťažkosťami a smútkom, nutkavý pohyb nôh a pomočovanie; matka však na tieto problémy napriek jeho upozorneniam nereaguje, v starostlivosti o maloletú je povrchná, a on nemá vo vymedzenom čase možnosť tieto problémy riešiť. Matka je navyše citovo labilná, má zmeny nálad spojené s nekontrolovateľnými výbuchmi zlosti, ktorú si vyvršuje aj na maloletej; naposledy sa tak stalo, keď maloletá pred matkou spomenula, ako sa hrala s dcérou otcovej partnerky. Okresný súd Dunajská Streda uznesením z 23.1.2018 č.k. 5P/5/2018-20 v spojení s doplniacim uznesením z 25.1.2018 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil (rozšíril) styk maloletej v párných týždňoch od štvrtka 15:30 hod. do nedele 18:00 hod. až do právoplatného skončenia konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností. Toto rozhodnutie bolo odvolacím súdom zmenené tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol zamietnutý ako nedôvodný (uznesenie Krajského súdu v Trnave z 8.10.2018 sp. zn. 11CoP/65/2018, 11CoP/66/2018).

4. Otec v konaní vypovedal, že o maloletú sa vždy riadne staral (vyberal ju zo škôlky, venoval sa jej, zúčastňoval sa výchovných podujatí, vozil ju na všetky krúžky, ktoré aj hradil - teraz dcéra chodí na tanečnú a jazdenie), a robí tak doposiaľ. Aktuálna úprava práv a povinností však už nevyhovuje aj z toho dôvodu, že hoci maloletá je u otca rada, musí sa vracieť k matke v presne vymedzenom čase, keď by sa napr. chcela ešte hrať. Striedavá týždenná starostlivosť by bola výhodnejšia aj v súvislosti s nástupom školskej dochádzky, ktorá sa riadi týždenným režimom. Vo februári sa otcovi a jeho partnerke (ktorá už má dcéru vo veku maloletej z predchádzajúceho vzťahu) narodilo spoločné dieťa, a pre zachovanie pocitu spolupatričnosti s rodinou by bolo dobré, aby aj s ním maloletá trávila viac času. Otec pozná režim maloletej, nemá problém postarať sa o ňu viac dní po sebe; už sa tak aj stalo. Maloletá sa počas pobytu u neho môže stretnúť so starými rodičmi, ktorí bývajú vo vedľajšom dome, a tu i prespať, ak sama chce. Otec nezaznamenal problémy pri príchode maloletej od matky k nemu a opačne - stáva sa len to, že niekedy mešká s vrátením maloletej matke z dôvodu, že dcérka chce dokončiť hru, nanajvýš však 15 minút. Problém býva pri komunikácii s matkou, ktorá je výbušný typ. Z tohto dôvodu sa otec vyhol účasti na rodičovskom združení v škole. Problém vznikol aj pri zápise maloletej do hudobnej školy, kedy bol otec na školení a zápis riešil telefonicky, pričom najprv kontaktoval matku, následne riaditeľku hudobnej školy, ktorá odporučila prísť s maloletou na zápis hneď. Túto skutočnosť už otec matke neoznámil, nakoľko na to nemal priestor, a maloletú vzala na zápis jeho partnerka s jeho matkou, čo mu matka maloletej zazlieva.

5. Matka na pojednávaní uviedla, že starať sa o maloletú bolo treba aj počas spolužitia rodičov, nielen teraz. Ona sa snaží byť čo najlepšou matkou, i keď si je vedomá svojich nedokonalostí. Maloletá je zvyknutá zaspávať s ňou, no počas pobytu u otca s ňou zaspáva on. Pokiaľ ide o bežné potreby dcéry počas pobytu u otca, tieto zvykne zabezpečovať jeho partnerka, prípadne matka, ktorá im varievá. Matka nemá problém s otcom komunikovať, pri odovzdávaní dcéry sa vedia rozprávať aj hodinu; naposledy však začal na ňu kričať. Návrh na striedavú osobnú starostlivosť matka považuje za spôsob, akým sa jej otec snaží ublížiť, pretože sa jej vyhrážal, že keď bude dcérka s ním, tak ju matka neuvidí. Ďalším dôvodom jej nesúhlasu je škola; otec sa nezúčastnil rodičovského združenia. Doposiaľ na všetky rodičovské združenia chodila len matka. Na zápise do základnej školy boli s maloletou spolu a dohodli sa na rovnakom postupe aj pri hudobnej škole, potom však otec dal zapísať maloletú bez jej vedomia, pričom ona sa dozvedela, že zápis sa mohol uskutočniť aj v ďalších dňoch toho týždňa.

6. Podľa správy kolízneho opatrovníka z 10.5.2019 matka s maloletou a svojím partnerom býva v domácnosti svojej starej matky, poriadok a hygiena v dome je na dobrej úrovni. Maloletá má

zabezpečené všetky veci osobnej potreby a vytvorené vhodné podmienky pre pokojný spánok. Matka je zamestnaná, jej mesačný príjem predstavuje okolo 350 € netto, na domácnosť prispieva sumou 105,- Eur mesačne. Maloletá navštevuje materskú školu v Q., chodí na tanečný krúžok, na ktorý sú náklady 4,- Eur týždenne. Má len bežné detské choroby. Otec platí výživné v sume 100,- Eur mesačne, s maloletou sa stretáva v zmysle súdom schválenej rodičovskej dohody. Otec býva rovnako v Q. v rodinnom dome vo svojom vlastníctve. Výdavky na dom predstavujú asi 400,- Eur, starostlivosť o domácnosť a potreby maloletej sú zabezpečené rovnako ako u matky. Otec je zamestnaný, jeho mesačný príjem predstavuje asi 600,- Eur netto. Na maloletú platí výživné 100,- Eur mesačne a uhrádza náklady na krúžky (tanečná 16,- Eur mesačne, jazdenie na koni príležitostne 7,- Eur/20 minút, donedávna angličtina 20,- Eur týždenne). Maloletá má podľa neho bežné detské choroby. Maloletá v pohovore s poverenou zamestnankyňou kolízneho opatrovníka menovala svojich priateľov v škôlke, uviedla, že pôjde do školy, že má malú sestru, s ktorou sa už dá hrať a držala ju i na rukách. Menovala všetkých členov otcovej „novej“ rodiny, o otcovej partnerke sa vyjadrila, že je k nej dobrá. Uviedla, že keď je u otca, správa raz u neho a raz u babky. Chce byť týždeň u otca aj mamy, tak jej povedal otec - ona však chce spať viac u mamy. Hráva sa s mamou, otcom aj s babkou vo I. S. (zrejme stará matka zo strany matky).

7. Súd predvolal poverenú zamestnankyňu kolízneho opatrovníka; tá na otázky právnych zástupcov uviedla, že deti v tomto veku sú pri pohovore ponechané, aby komunikovali voľne, bez otázok, pričom ich odpoveď sa zapisuje. Maloletá mohla byť popletená z aktuálnej rodinnej situácie, nie je však v kompetencii zamestnancov kolízneho opatrovníka posudzovať jej psychický stav. Na doplňujúcu otázku PZ otca, či mohla matka ovplyvniť dieťa, keď ho brala na pohovor, sa vyjadriť nevedela, uviedla však, že otec o termíne pohovoru nevedel; vedel len o tom, že pohovor sa uskutoční.

8. Podľa správy CPPP a P Dunajská Streda zo 4.6.2019 maloletá navštívila psychologičku M. S. v tomto centre v sprievode matky celkom 4-krát, z toho raz ich odprevadil aj otec maloletej. Dôvodom návštev boli problémy s enurézou (pomočovaním), nočnými morami a cmúľaním palca v dôsledku rozchodu rodičov. Pri prvom stretnutí bola maloletá uzavretá a úzkostná, komunikovala prostredníctvom bábiky. V kresebných testoch sa jej prejavovala neistota, pocit straty kontroly nad situáciou (čomu zodpovedá pomočovanie sa). Pri ďalších stretnutiach sa postupne uvoľnila, zvykala si na novú rodinnú situáciu, zžívala sa s ňou. V spojitosti s pobytmi u rodičov spontánne komunikovala. Mala pozitívne zážitky u oboch, neboli zistené negatívne emócie ani dopad na jej psychický stav. Bolo odporúčané zachovanie dobrého vzťahu medzi rodičmi s dôrazom na to, aby si dieťa nemuselo medzi nimi vyberať, čím by u neho mohol vzniknúť pocit viny. V kresebných testoch sa v tejto fáze prejavila emocionálna flexibilita maloletej, schopnosť spracovať nový stav. Stále však prežíva citovú záťaž vyplývajúcu z konfliktného vzťahu rodičov.

9. Ohľadne príjmov a výdavkov rodičov súd prvej inštancie zistil skutočnosti už uvedené v správe kolízneho opatrovníka, pričom rodičia sa zhodli na tom, že otec okrem doterajšieho výživného platil aj iné náklady na maloletú.

10. Súd vec posúdil právne na základe hmotnoprávnych ust. § 24 ods. 1, 2, 4, § 36 ods. 1 a § 62 ods. 6 Zákona o rodine (zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine - ďalej len ZoR).

11. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky pre striedavú osobnú starostlivosť rodičov o maloletú v zmysle § 24 ods. 2, 4 Zákona o rodine. Rodičia bývajú v tej istej obci, dokonca vo vzájomnej bezprostrednej blízkosti, čo uľahčuje tak vzájomné odovzdávanie maloletej, ako aj riešenie akýchkoľvek organizačných záležitostí, ktoré sa jej týkajú. V rovnakej obci žijú aj starí rodičia zo strany otca, ktorých môže maloletá počas pobytu u otca voľne navštevovať, čo môže byť pre ňu len výhodné z hľadiska udržiavania a ďalšieho rozvíjania širších rodinných vzťahov. Z výpovedí rodičov v kontexte s ostatnými vykonanými dôkazmi vyplýva, že tak matka, ako aj otec sú schopní zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloletú - obaja poznajú a zvládajú jej denný režim, obaja zabezpečujú jej potreby, obaja sa zaujímajú o jej zdravotný i psychický stav, ktorý aj aktívne riešia (iniciatíva matky navštíviť s maloletou psychológa, doprovod otca do poradne, záujem oboch o ostatné zdravotné problémy maloletej), i keď nie vždy vhodne a zhodne. V tejto súvislosti sa súdu javia účelové tvrdenia otca v predchádzajúcich konaniach i v tomto konaní, podľa ktorých matka nezabezpečuje riadnu starostlivosť o maloletú. I pri najlepšej starostlivosti rodičov môže totiž nastať situácia, že jeden či druhý rodič nemôže sám ovplyvniť aktuálny zdravotný stav dieťaťa, zvlášť ak je odrazom vzťahových problémov rodičov, t.j. ak má psychosomatický pôvod (čo naznačuje správa

CPPPaP Dunajská Streda). Po odoznení či aspoň zmiernení týchto problémov sa situácia spravidla upraví, čo sa podľa názoru súdu stalo i v tomto prípade. V súčasnosti rodičia zhodne potvrdzujú, že zdravotný stav maloletej je až na bežné detské choroby dobrý.

12. Skutkové zistenia podľa prvoinštančného súdu odôvodňujú záver, že maloletá má tak u matky ako aj u otca zabezpečené vhodné podmienky pre svoj všestranný zdravý vývin, a to po stránke materiálnej i citovej. Materiálny aspekt starostlivosti nebol v konaní ani u jedného z rodičov relevantne spochybnený (za nedostatočnú starostlivosť nemožno považovať napr. to, že namiesto otca obed uvarí stará matka, zvlášť v situácii, keď partnerka otca zabezpečuje osobnú starostlivosť o novorodenca). Pokiaľ ide o citový aspekt, tento si každý z rodičov vysvetľuje svojím spôsobom, čo je práve jedným zo zdrojov ich vzájomných konfliktov a nesúlady ohľadne striedavej starostlivosti o maloletú. Z podaní i výpovede matky vyplýva, že maloletá je pre ňu zmyslom jej existencie, čo je prirodzené a pochopiteľné, no tento dôvod nemôže súd pri rozhodovaní o striedavej osobnej starostlivosti považovať za rozhodujúci, nakoľko nezohľadňuje potreby dieťaťa, ale výhradne matky. Matka pritom neuviedla žiadne relevantné dôvody, prečo by maloletá nemohla byť zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Pre dieťa vo veku maloletej rozhodne nepredstavuje ujmu skutočnosť, že zaspáva u otca (ku ktorému má rovnako pozitívny citový vzťah a počas doterajšej úpravy styku u neho spávalo bežne), a nie u matky. Sama maloletá potvrdila, že sa v otcovej rodine cíti dobre, a to aj po narodení spoločného dieťaťa otca a jeho partnerky; prípadná krátkodobá súrodenecká žiarlivosť je bežná životná situácia, ktorá sa týka starších detí v každej rodine - vrátane staršej dcéry otcovej partnerky. Skutočnosť, že sa otec doposiaľ nezúčastňoval rodičovských združení, nesvedčí o jeho nespôsobilosti starať sa o maloletú. Ako vyplynulo z výpovede otca, za jeho neúčastňovaním mohla byť snaha predchádzať konfliktom s matkou. Rodičia navyše mali možnosť dohodnúť sa napr. na striedavej účasti na združeníach, čo nevyužili. Tvrdenia otca, že sa o maloletú stará, matka nepoprela - naznačila len, že v minulosti nebola starostlivosť otca podľa jej predstáv, čo však neznamená, že otec ju nezabezpečoval podľa svojich najlepších možností. A napokon, matkou zmieňované vyhrážky otca o tom, že dcéru počas pobytu u neho neuvidí, sú - aj v prípade, ak by k nim skutočne došlo - len prejavom chvíľkového nedostatku racionality a sebakontroly, ku ktorému dochádza v prípadoch citového vypätia u každého človeka, matku maloletej nevynímajúc.

13. Jediná prekážka, ktorá doposiaľ bránila bezproblémovej striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloletú - aj to len čiastočne, podľa prvoinštančného súdu spočíva vo vzájomne doposiaľ nevysporiadanom vzťahu rodičov. Aj keď rodičia sa navzájom snažia racionálne komunikovať s ohľadom na záujmy maloletej (na čom sa sami zhodli a vyplýva to i z listinných dôkazov), viac či menej skryto si stále zazlievajú viacero skutočností, ktoré pramenia v problémovej spoločnej minulosti, avšak s ich aktuálnou schopnosťou riadne a spoločne sa starať o maloletú nijako nesúvisia. Skutočnosť, že osoba nie je/nebola vo vzťahu k inej osobe dobrým partnerom/partnerkou, nemá totiž žiadny vplyv na to, či je (schopný byť) dobrým otcom alebo matkou. Vzájomná nevraživosť, prejavujúca sa v spochybňovaní charakteru toho druhého a jeho schopností riadne sa postarať o maloletú, je tak jediné, čo rodičom bráni vidieť v tom druhom pozitíva vo vzťahu k maloletej. Súd je však toho názoru, že ak rodičia už teraz dokážu spolupracovať s ohľadom na pohodu maloletej, rovnako je v ich možnostiach spolupracovať na zlepšení svojich vzájomných vzťahov a komunikácie, prípadne aj s odbornou pomocou.

14. Vzhľadom na uvedené bol súd názoru, že striedavá osobná starostlivosť je v najlepšom záujme maloletej, pričom s ohľadom na blížiacu sa školskú dochádzku riadiacu sa režimom piatich pracovných dní a voľného víkendu je vhodné, aby sa uskutočňovala v týždennom intervale. S ohľadom na vzájomnú blízkosť bydlísk rodičov a silný citový vzťah maloletej k obojom rodičom, súd uložil rodičom povinnosť umožniť maloletej kontakt s druhým rodičom každý druhý deň. Starostlivosť o maloletú počas prázdnin a sviatkov osobitne neupravil preto, lebo takú úpravu nepovažoval za vhodnú do doby, kým nedôjde k stabilizácii týždennej úpravy striedavej starostlivosti. Výživné neurčil s ohľadom na rovnakú dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého z rodičov, berúc do úvahy skutočnosť, že otec uhrádza aj iné výdavky na maloletú a že mu medzičasom vznikla ďalšia vyživovacia povinnosť (§ 62 ods. 6 zákona o rodine).

15. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 CMP.

16. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podala prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie matka maloletej, ktorým sa domáhala, aby krajský súd rozsudok prvoinštančného súdu

nepotvrtil a vrátil vec na ďalšie konanie. Poukázala na to, že vzájomná komunikácia medzi rodičmi je jeden z najzložitejších faktorov, ktorý musí byť braný do úvahy pri rozhodovaní o striedavej osobnej starostlivosti, ktorý má vplyv na to, že táto bude tým najlepším riešením pre maloleté dieťa a predovšetkým pôjde o jeho záujem. Tu je ale len hnev otca, ktorý robí všetko napriek, len aby on mal pravdu a myslí si, že nebude musieť platiť výživné a hlavne chce touto situáciou trestať matku, nakoľko vie, že je viazaná na dcéru. Otec neplní dohovorený scenár a robí prieky, bez akejkoľvek informácie nedonesie dieťa v dohovorenom čase. Aj takto vznikajú medzi nimi konflikty a nedorozumenia. Viackrát sa matke vyhrážal, že keď on bude mať dieťa, tak sa k nemu nemôže ani priblížiť aj keby to chcela dcérka. Komunikácia medzi rodičmi viazne, nie je ideálna, že vedia aj dlhšie spolu komunikovať, nezodpovedá pravde. Vytkla, že otec bez matky dcéru zapísal (zrejme na krúžok). Súd všetkému, čo otec povedal, uveril. Žiadne jeho tvrdenie nespochybnil, skôr tlačil na matku, aby s tým súhlasila. Pri tlakoch od navrhovateľa, ako aj sudcu, podala nie aktuálnu a reálnu odpoveď. Aj maloletá tvrdila, že otec jej povedal, aby povedala, že chce byť jeden deň s matkou a jeden s otcom a neskôr dodala, že viac chce byť s matkou. Je to normálne, je tu väčší citový vzťah medzi matkou a dcérou. Predpokladmi riadneho fungovania striedavej osobnej starostlivosti je predovšetkým vzájomná tolerancia, spoločná vôľa i schopnosť spolu komunikovať a spolupracovať. Na súde sa tiež hádali. Otec chce len matku trestať, pretože ju nenávidí a tým jej chce ubližovať. Pokiaľ otec tvrdí, že maloletá má zdravotné problémy, matka toto popiera. Takto ju otec chce dávať do pozície tej, ktorá je zlá. Psychologička sa vyjadrila, že je problém v komunikácii rodičov, tak ako súd môže vyhlásiť, že komunikácia a všetko medzi rodičmi funguje, to nie je pravda. Otcovi nikdy nevytýkala, keď prišli neskôr, vytýkala len to, že jej to musí oznámiť. Nevyvracia, že otec má rád svoju dcéru. Stalo sa, že viackrát na matku zakričal a začal pred domom nadávať. Maloletá vždy utiekla do domu. Maloletá tiež chcela ísť domov a otec jej povedal, že ešte nie je čas a domov nejde. Konečne by sa otec mohol vzchopiť a snažiť sa naozaj o dobro dcéry a nie neustále ich ťahať po súdoch. Matka podotkla, že inštitút striedavej starostlivosti má aj negatíva najmä v tom, že dieťa nemá len jeden domov, ale dva, pričom nikde sa v skutočnosti necíti byť doma. Matke nebolo vyhovené, aby bol vykonaný dôkaz a to odborný posudok ohľadom striedavej starostlivosti pedopsychológom, nakoľko maloletá vyhlásila, že viac chce byť s matkou ako s otcom. Dieťa dobre vie, čo hovorí.

17. Procesný opatrovník maloletej vo svojom písomnom vyjadrení k doručenému odvolaniu matky uviedol, že rodičia maloletej majú tendenciu sa neustále hádať, hľadať chyby a doťahujú sa aj pred maloletou. Je medzi nimi konflikt, tvrdenie je proti tvrdeniu. CPPPaP práve zo 4.6.2019 uviedlo, že maloletá má k obojom rodičom vytvorenú pozitívnu emocionálnu väzbu. Preto navrhli nariadiť znalecké dokazovanie, aby znalec zistil, ktorá forma výchovy by bola vhodná, resp. vhodnejšia pre maloleté dieťa, resp. či striedavá starostlivosť je v záujme maloletého dieťaťa. Zároveň podotkol, že vzhľadom na to, že dieťa neovláda slovenský jazyk, navrhujú určiť maďarsky hovoriaceho znalca.

18. Otec vo svojom písomnom vyjadrení k doručenému odvolaniu matky, podanom prostredníctvom svojho právneho zastúpenia uviedol, že vzhľadom na to, že majú s dcérou vytvorený vzájomne veľmi silný citový vzťah, už predchádzajúcim rozsudkom mu bol upravený široký styk s dieťaťom, ktorý v podstate zodpovedal striedavej starostlivosti každý druhý deň. Vzhľadom na to, že musel dieťa vždy odovzdávať o 18.00 hod., čo bolo obtiažne, táto úprava sa s rastom dcéry ukázala ako neefektívna, nakoľko chce s otcom tráviť viac času a začala od septembra navštevovať základnú školu. Dcéra je zvyknutá u neho každý druhý víkend prespávať a tento strávený čas s otcom jej už nepostačoval. Vrátenie dieťaťa o 18.00 hod. je už nepostačujúce, nakoľko sa s ňou treba už pripravovať do školy. On dcéru počas celého zvereného času zabezpečoval krúžky, výlety, nosil ju na kone, nikdy nedochádzalo k výrazným omeškaniam, jednalo sa iba o pár minút, ktoré vždy avizoval. Nakoľko dcéra v jeho domácnosti je súčasťou jeho rodiny, je tam rada, žiadny problém jej nerobí prespávať u neho, striedavá starostlivosť v týždenných intervaloch je pre ňu vyhovujúcejšia. Ani matka nepoprela, že dcéra sa u otca dobre cíti a nie je problém so striedavou starostlivosťou. Žiaden racionálny dôvod o nevhodnosti nariadenia striedavej starostlivosti neuviedla. Jej tvrdenia sú vymyslené. Má svoju rodinu, od februára má s partnerkou dieťa, maloletá má svoju malú sestričku veľmi rada. Byť v starostlivosti otca celý týždeň nie je v rozpore so záujmami maloletej, keďže aj v lete mal dieťa dvakrát v týždňovej starostlivosti, pričom bolo vyrovnané, spokojné a ťažko sa mu odchádzalo. Žiaden objektívny dôvod, ktorý by bol v rozpore so záujmami dieťaťa pri striedavej starostlivosti neexistuje. Matka neuvádza žiadne dôkazy, ktoré by objektívne bránili nariadeniu striedavej starostlivosti.

19. K zdravotným problémom dcéry uviedol, že vzhľadom na rozsah styku nemal možnosť riešiť návštevy lekára. Boli obdobia keď sa dcéra pocikávala, mala mimovoľné tiky, mala ekzémy a matka ich neriešila, ako ani bolesť zuba.

20. Názor matky, že chce dieťa do striedavej starostlivosti len z nenávisťi k nej nepodporuje jeho skutočná dlhoročná starostlivosť o dcéru. Počas spoločného vzťahu rodičov sa vždy o dieťa riadne staral, dieťa bolo na neho silne citovo pripútané. Okrem platenia výživného dcére od začiatku nakupoval kompletne oblečenie, hračky, v rodinnom dome jej vytvoril samostatnú zariadenú izbu. O dieťa sa od toho času, ako sa vzťah s jej matkou skončil, po celý čas riadne a sústavne stará. Vodí ju na krúžky, ktoré jej aj hradí. Tvrdenia matky o jeho vôli neplatíť výživné sú od začiatku vymyslené, ako aj jej ostatné útoky, napríklad, že ju nenávidí. Má záujem, aby bola dcéra čo najčastejšie s ním, aby bola súčasťou jeho rodiny, aby nemala pocit, že tam nepatrí. Má svoju rodinu a vôbec nemá žiaden dôvod riešiť akékoľvek spory s matkou, resp. sa na ňu hnevať alebo je robiť prieky. Matka nevie spracovať, že dcéra sa u neho cíti dobre a často nechce odísť domov k matke. Nikdy sa matke nevyhrážal, že nemôže svoju dcéru vidieť, keď bude u neho. Je to nepravdivé a preto súdu navrhol, aby rodičov zaviazal, že aj počas starostlivosti u jedného rodiča má tento umožniť druhému rodičovi kontakt s dcérou.

21. To, že s matkou nevedia komunikovať, ako to uvádza v odvolaní, nie je pravda. O ich normálnej komunikácii svedčia početné sms-ky, ktorých kópie v maďarskom jazyku pripojil k podaniu. Ich komunikácia o dcére je slušná, vzájomne sa informujú. Poukázal na to, že v minulosti matka maloletej prejavovala extrémne známky agresie, ktoré vyvrcholili aj jeho napadnutím, o čom svedčí záznam z OO PZ z roku 2016, keď do neho hádzala veci, fackala ho a kopala pred dcérou. Potvrdenie OO PZ z 9.5.2016 k podaniu pripojil. Napriek tomu sa vždy choval k matke slušne, lebo videl, že to na dcéru nevlápa dobre. Maloletá sa v ostatnom čase aj bála povedať matke, že sa u neho dobre cíti, lebo by to vyvolalo matkin hnev. Čo sa týka udania matky, že mal ovplyvniť maloletú, aby povedala sociálnym pracovníčkam, že chce byť u neho jeden týždeň a jeden týždeň s matkou je výmyslom. Vôbec nemal vedomosť o tom, kedy je dcéra volaná na úrad, na tento pohovor ju viezla matka, skôr ona mohla dcéru ovplyvniť. Podľa názoru otca komunikácia medzi rodičmi sa oveľa zlepšila. Už dlhšie obdobie riadne komunikujú a všetky veci týkajúce sa maloletej spoločne riešia, pričom komunikujú skoro denne. Tvrdenie matky, že dcéra chcela ísť domov a on ju nepustil označil za nepravdivé, nakoľko to býva opačne. Čo sa týka zápisu maloletej na tanečnú, maloletú zapísala jeho matka s jeho družkou, lebo bol odcestovaný a zo školy volali, že ju treba prihlásiť. Oficiálny zápis ale absolvovali spoločne s matkou maloletej.

22. Podľa otca maloletá je v jeho starostlivosti spokojná, všetku starostlivosť jej poskytuje, nosí ju na všetky krúžky, toto leto, keď bola týždeň u neho jej pripravil bohatý program. Nie je pravdou, že s matkou nekomunikujú, všetky záležitosti maloletej spolu preberajú. Od septembra, kedy maloletá nastúpila do školy v poobedňajších hodinách, sa vzájomne informujú ako bolo v škole a aké sú nové povinnosti dcéry. Preto tvrdenia matky o neprospešnosti striedavej starostlivosti je účelové, nemajúce oporu v skutočnom prežívaní dieťaťa. O svoje dieťa sa dlhodobo stará, uhrádza všetky náklady súvisiace s aktivitami, pravidelne jej nakupuje oblečenie a hračky, ako aj školské potreby. Jeho správanie a postoj k dcére je rovnaký od rozchodu s matkou, odmieta preto tvrdenie, že s striedavú starostlivosť chce len z dôvodu, že nechce platiť výživné.

23. Následne otec poukázal na závery CPPP a P zo dňa 4.6.2019, podľa ktorého dcéra má u oboch rodičov pozitívne zážitky, k obom má vytvorenú pozitívnu emocionálnu väzbu a neboli zistené žiadne negatívne emócie a negatívny dopad na jej psychický stav. Bolo pritom konštatované, že maloletá prežíva emocionálnu záťaž vyplývajúcu z konfliktného vzťahu rodičov. Ani nenariadenie striedavej starostlivosti tento stres u maloletej neodstráni, ak matka bude prenášať na maloletú sústavne nevdôľu, lebo sa dcéra cíti dobre s otcom. Vzhľadom na uvedené otec navrhol striedavú starostlivosť, aby dieťa nebolo sústavne konfrontované s tým, že je zlé, ak sa cíti u otca dobre a bálo sa prejavovať svoje city, aby tým neublížilo svojej matke.

24. V ďalšom otec citoval závery z rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23CoP/9/2019 zaoberajúceho sa striedavou starostlivosťou, z ktorého zdôraznil najmä, že výhodou striedavej výchovy môže byť predovšetkým fakt, že dieťa aj keď prichádza o rodinné istoty, bude mať k dispozícii rovnako obidvoch rodičov, bude to legálna forma, ktorá chráni dieťa od toho, aby muselo rozhodovať, ktorý rodič je ten „pravý“, selektovať, cenzurovať a potláčať svoje potreby a túžby vo vzťahu k jednému alebo druhému

rodičovi. Striedavá starostlivosť by mala predstavovať po rozpade partnerského vzťahu rodičov jednu z najpodstatnejších alternatív pre deti a to bez ohľadu na to, či medzi rodičmi panuje dohoda. Zachovanie láskyplného a produktívneho vzťahu dieťaťa k oboj rodičom zostane zachované aj po zrušení spoločnej domácnosti. Zachovanie takéhoto vzťahu je prvoradým záujmom dieťaťa.

25. Podľa otca z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že má s dcérou vytvorený blízky vzťah, ktorý potvrdzuje samotná matka, aj dieťa má pozitívny vzťah k oboj rodičom. Nesúhlas matky so striedavou starostlivosťou je aj maloletej známy. Tvrdenia dieťaťa, že chce byť týždeň s matkou a týždeň s otcom, ale napokon viac s matkou skôr potvrdzujú bezprostredný vplyv matky vo vyjadrení dieťaťa. Maloletá však žiaden konkrétny dôvod na toto neuviedla. Objektívne, vzhľadom na vyjadrenia dieťaťa na úrade ako aj pred psychológom, neexistuje žiaden dôvod, prečo by maloletá nemala byť v striedavej starostlivosti oboj rodičov, ak sa u oboj cíti dobre. Ani matka objektívne neuviedla žiaden dôvod nenariadenia striedavej starostlivosti.

26. Otec tiež uviedol, že je presvedčený, že pri striedavej týždennej starostlivosti môže byť jeho starostlivosť účinnejšia a efektívnejšia a vyhli by sa odovzdávaniu dieťaťa v zbytočnom strese. Striedavou starostlivosťou by nedošlo k zásadnej zmene v doterajšej starostlivosti, bola by však vyváženejšia, rozdelená na striedanie v týždňoch, čo by bolo pre dieťa vyhovujúcejšie aj s prihliadnutím na jej školské povinnosti. Otec je presvedčený, že nariadenie striedavej starostlivosti je plne v súlade so záujmami dieťaťa.

27. Z rozhodnutia ÚS ČR sp. zn. I.ÚS 2661/2010 citoval, že nemožno vylúčiť, že práve medzi rodičmi, ktorí nie celkom dobre komunikujú, je striedavá starostlivosť podnetom a motiváciou na to, aby sa snažili spolu čo najviac kooperovať. Z rozhodnutia ÚS ČR sp. zn. III.ÚS 1206/09 zdôraznil, že nesúhlas matky so striedavou starostlivosťou môže byť relevantný len vtedy, ak je založený na dôvodoch, ktoré sú spôsobilé intenzívnym spôsobom negatívne zasahovať do záujmov dieťaťa. Súd nemusí takéto dokazovanie vykonávať, ak je nesúhlas rodiča založený len na zjavne iracionálnom a nepreskúmateľnom dôvode. Ak pôjde o tento iracionálny, či nepreskúmateľný dôvod, alebo sa v konaní preukáže, že ide o nesúhlas spočívajúci v dôvode, ktorý preukázateľne nemá negatívny vplyv na záujem dieťaťa, súdy nemôžu na tomto nesúhlase postaviť rozhodnutie, ktorým návrhu na zverenie dieťaťa do striedavej starostlivosti nevyhovujú.

28. V závere otec navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

29. Otec vo svojom písomnom vyjadrení k stanovisku kolízneho opatrovníka uviedol, že rodičia maloletej riadne medzi sebou komunikujú, súd náležite zistil skutkový stav, z ktorého vyplynula normálna pravidelná komunikácia rodičov o potrebách dieťaťa. Dieťa je v podstate v striedavej starostlivosti. Dieťa má vytvorenú pozitívnu emocionálnu väzbu k oboj rodičom. Skutočnosť, že právny zástupca matky na ostatnom pojednávaní zaútočil na kolízneho opatrovníka, nakoľko nezdiedal jeho názory, nemôže mať za následok alibistický postoj kolízneho opatrovníka bez riadneho zdôvodnenia svojho návrhu. Jeho úlohou je zastupovať za každých okolností práva dieťaťa. Spor medzi rodičmi je len v tom, že matka dieťa nechce dať do týždennej striedavej starostlivosti, avšak žiaden relevantný dôvod na to neuviedla a z toho vyplynuli emotívne reakcie právneho zástupcu matky na pojednávaní, čo nemôže byť na ťarchu maloletej. Vo vyjadrení k odvolaniu poukazoval na všetky zistené relevantné skutočnosti potvrdzujúce správnosť rozhodnutia prvoinštančného súdu, žiadne objektívne dôvody v neprospech striedavej osobnej starostlivosti sa nezistil. Opatrovník síce navrhol v odvolacom konaní znalecké dokazovanie, avšak nezdôvodnil z akého dôvodu. Odborné, či znalecké posudky, ktoré sú vykonávané s veľkou latenciou po tom, čo dieťa trávi väčšinu času s jedným rodičom, často vykazujú už len deskripciu aktuálneho status quo, kedy dieťaťu mnohokrát nezostáva nič iné ako sa identifikovať s filozofiou rodiča, s ktorým žije, než aby riskovalo nezvládnutie svojho vnútorného konfliktu, ktorý súvisí s túžbou po tom druhom. Nariadenie znaleckého dokazovania je v prvom rade zaťažujúce pre maloletú. Ak bol náležite zistený skutkový stav, neboli zistené žiadne objektívne prekážky pre nariadenie striedavej starostlivosti, o čom nemal žiadne pochybnosti ani opatrovník, nie je v záujem maloletej vykonávať znalecké dokazovanie a vystavovať ju neprímeraným tlakom k zodpovedaniu otázok s kým chce byť, ak je zjavné, že k oboj rodičom má vytvorený blízky vzťah. V starostlivosti otca je výslovne rado. Striedavá starostlivosť sa pritom ukázala ako vhodná aj počas letných prázdnin. Útly vek dieťaťa a doposiaľ nadviazaný veľmi pozitívny vzťah k oboj rodičom vyžaduje pravidelné a intenzívne stretávanie sa s nimi. Zo samotných vyjadrení matky vyplynulo, že dieťa má vytvorený silný emotívny vzťah k otcovi.

Žiaden racionálny dôvod k nenariadeniu striedavej starostlivosti matka neuviedla a v konaní ani nebol zistený. Emotívny nesúhlas s nariadením striedavej starostlivosti nemôže mať bez ďalšieho za následok nadbytočné zaťažovanie dieťaťa znaleckým dokazovaním. Súd zistil všetky objektívne skutočnosti, ktoré ho viedli aj za účasti ÚPSVaR k rozhodnutiu o striedavej starostlivosti. Aj z tohto dôvodu je vyjadrenie ÚPSVaR v odvolacom konaní prekvapivé. Aj keď otec nesúhlasí s názorom opatrovníka v jeho písomnom stanovisku, že rodičia majú tendenciu sa neustále hádať, nakoľko vykonané dokazovanie svedčí o opaku, poukázal na predtým citované závery ústavného súdu, že nemožno vylúčiť, že práve medzi rodičmi, ktorí nie celkom dobre komunikujú, je striedavá starostlivosť podnetom a motiváciou na to, aby sa snažili spolu čo najviac kooperovať. S poukazom na uvedené otec nezdieľa názor opatrovníka o vhodnosti nariadenia znaleckého dokazovania, ktoré navrhoval až v odvolacom konaní, pričom v rámci odvolania nedošlo k zisteniu žiadnych nových skutočností, ktoré by tento záver mohli opodstatniť. Pokiaľ rodičia disponujú vyhovujúcimi podmienkami na výchovu dieťaťa, majú o takúto alternatívu riešenia záujem a zároveň aj dieťa prijíma túto alternatívu, nie je dôvod na upretie alternatívy striedavej starostlivosti.

30. K ostatnému vyjadreniu otca podala matka prostredníctvom svojho advokáta stručné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že celé konanie boli názoru, aby bol ustanovený znalec z pedopsychológie, ktorý by zistil, ktorá forma výchovy by bola pre maloletú (vhodná). Tvrdia, že striedavá starostlivosť nie je v prospech maloletej a navrhujú, aby bol ustanovený znalec.

31. Ďalšie podania strany do spisu v odvolacom konaní nedoručili.

32. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka podľa obsahu použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP v spojení s § 62 ods. 1 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku - ďalej CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolaniu matky maloletej nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výrokoch vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 CSP).

33. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, ktorý v danom prípade nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CSP), bolo posúdiť, či v danom prípade boli splnené všetky zákonné podmienky obsiahnuté najmä v súdom prvej inštancie aplikovanom ust. § 24 ods. 2 ZoR a zodpovedajúce skutkové okolnosti pre zverenie maloletej J. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždňových intervaloch, nadväzne tiež o povinnosti rodiča umožniť kontakt druhému rodičovi, oprávnenie oboch rodičov zastupovať maloletú a spravovať jej majetok, o neurčení výživného a tým zmenení predchádzajúceho rozsudku.

34. Keďže súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na zistenie skutočného stavu veci pre posúdenie danej úpravy výkonu práv a povinností rodičov k maloletemu dieťaťu, výsledky tohto dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam a zároveň vec i správne právne posúdil a odvolací súd sa stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

35. V danom prípade nariadenie striedavej starostlivosti navrhol otec a matka s ňou nesúhlasila. Súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového stavu dôvodne a správne uzavrel, že v danom prípade boli kumulatívne splnené všetky hmotnoprávne podmienky pre nariadenie striedavej starostlivosti v zmysle ust. § 24 ods. 2 ZoR. Predovšetkým bolo preukázané, že obaja rodičia, tak matka ako aj otec, sú spôsobilí dieťa riadne vychovávať, o čom svedčí doterajšia starostlivosť matky o dieťa, ako aj starostlivosť otca o dieťa v priebehu dosiaľ široko upraveného styku, ale aj počas letných prázdnin. V konaní bolo tiež nesporným naplnenie druhej z podmienok, že obidvaja rodičia tak matka ako aj otec majú o osobnú starostlivosť o dieťa záujem. Odvolací súd je zhodne s prvoinštančným aj toho názoru, že nariadenie striedavej starostlivosti je v danom prípade plne v súlade s prioritným záujmom maloletej. Z vykonaného dokazovania nesporne vyplýva, že ako obaja rodičia k maloletej, tak aj maloletá k obojmu rodičom má silné pozitívne citové väzby. Výchovné prostredie u oboch rodičov sa javí stabilným, keď matka maloletej dlhodobo žije u svojej matky a otec maloletej v novopostavenom rodinnom dome so svojou novou rodinou. Zodpovedá pritom vývinovým potrebám maloletej, aby mala priestor na vytvorenie si rovnocenného vzťahu k obojmu rodičom. Nariadením striedavej starostlivosti je zároveň rešpektované právo dieťaťa na rovnocennú výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov, ako aj jeho právo na udržiavanie rovnoprávneho osobného styku s oboma rodičmi. Odvolací súd je zároveň toho názoru, že v danom prípade je splnená i posledná z hmotnoprávnych podmienok podľa citovaného ustanovenia, že striedavou starostlivosťou budú lepšie zaistené potreby maloletej. Dieťa, hoci prišlo o svoju pôvodnú rodinu, môže mať k dispozícii oboch rodičov, pričom zachovanie takéhoto plnohodnotného vzťahu je prvoradým záujmom dieťaťa. Pre nariadenie striedavej starostlivosti v danom prípade je ideálnou podmienkou aj to, že rodičia maloletej žijú v jednej obci, dokonca neďaleko od seba a blízko starých rodičov maloletej z oboch strán, odpadá preto potreba dieťa vytrhávať opakovane z prostredia obydlija a školy a cyklicky ho premiestňovať do iného prostredia. Pokiaľ matka aj otec v konaní spochybňovali rodičovské kompetencie protistrany, nešlo o nič vážne, čo by sa potvrdilo a čo by akýmkoľvek spôsobom bránilo nariadeniu striedavej starostlivosti. Nariadením striedavej osobnej starostlivosti o maloletú v týždenných intervaloch budú lepšie zaistené potreby dieťaťa aj preto, že od septembra 2019 už nastúpila na základnú školu, v dôsledku čoho jej pribudli školské povinnosti, a starostlivosť otca o maloletú iba v čase vymedzeného styku podľa predchádzajúceho rozsudku súdu, sa v dôsledku toho javí ako menej vhodná a menej efektívna.

36. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade súd prvej inštancie na základe skutkových zistení správne nariadil striedavú starostlivosť aj proti vôli matky ako preferenčného rodiča. Názor preferenčného rodiča na striedavú starostlivosť v zásade nie je sám osebe relevantný, podstatný je jeho motív. Nemôže stačiť svojvoľné, účelové alebo nelogické odmietanie striedavej starostlivosti jedným rodičom, pretože takéto správanie je zneužívaním práva dieťa vychovávať, ktorého obsahom je aj právo osobnej starostlivosti o dieťa.

37. Matka nenariadenie ústavnej starostlivosti, resp. pribratie do konania znalca odôvodňovala tým, že motívom otca na striedavú starostlivosť je, že nebude musieť platiť výživné a že tým chce trestať matku. Takýto motív otca z vykonaného dokazovania nijako nevyplýva, naopak jeho výsledkami bol vyvrátený. Nevierohodne vyznieva tvrdenie matky, že otec sa záujmom o striedavú výchovu snaží zbaviť povinnosť platiť na maloletú výživné, keďže pri striedavej starostlivosti bude musieť uhrádzať polovicu nákladov na maloletú v období, keď bude mať dieťa u seba, v podobe nákladov na bývanie, na stravovanie, na zabezpečenie oblečenia, školských potrieb. Z vykonaného dokazovania je pritom zrejmé, že otec sa plateniu výživného na maloletú nikdy nevyhýbal, vždy platil riadne súdom určené výživné a dobrovoľne z vlastnej iniciatívy navyše na ňu uhradil náklady na krúžky, na ktoré dieťa vodieval, ale aj na oblečenie, či školské potreby. Motiváciu otca nenávisťou voči matke nemožno vyvodiť pritom z ničoho, čo vyšlo v konaní najavo a bolo preukázané. Nič nenasvedčuje tomu, že trvaním na striedavej starostlivosti chce otec len ublížiť matke aj s poukazom na to, že dlhodobo prejavuje úprimný otcovský záujem o maloletú. Doteraz mal s maloletou široko upravený styk, ktorý sa aj riadne v plnom rozsahu realizoval. Podľa preukázaného v období styku, resp. prázdnin, pripravuje pre maloletú bohatý program, venuje sa jej.

38. Ako to skonštatoval aj prvoinštančný súd, roblematickou vo vzťahu k nariadeniu striedavej starostlivosti v danom prípade by mohla byť len neschopnosť rodičov spolu efektívne komunikovať ohľadom maloletej. S touto skutočnosťou sa súd prvej inštancie osobitne vysporiadal v ods. 19. odôvodnenia preskúmaného rozsudku, s ktorým sa odvolací súd plne stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že komunikácia medzi rodičmi maloletej v dôsledku plne nevyriešených predchádzajúcich vzťahových problémov nie je ideálna, čo ale nie je podmienkou

nariadenia striedavej starostlivosti. Postačuje, ak je schopnosť komunikácie primeraná do tej miery, že reflektuje plne záujmy maloletého dieťaťa. Pri predchádzajúcej úprave styku otca s maloletou v pomerne širokom rozsahu v rôznych dňoch v týždni aj cez víkend, nevyšiel najavo žiaden vážnejší problém v komunikácii medzi rodičmi ohľadom maloletej, čo nasvedčuje tomu, že rodičia sú schopní ohľadom potrieb maloletej komunikovať v potrebnom rozsahu. Žiada sa zdôrazniť, že samotná matka vo svojej výpovedi pred prvoinštančným súdom na pojednávaní dňa 26.6.2019 uviedla, že nemá problém pri odovzdávaní dcéry s otcom komunikovať aj dlhšiu dobu, pokojne aj hodinu. Striedavá starostlivosť o mal. môže byť aj motívom pre oboch rodičov na zefektívnenie vzájomnej komunikácie a ak to bude potrebné, pri zodpovednom rodičovskom prístupe, môžu pri tom využiť i odbornú pomoc.

39. Pokiaľ maloletá vo svojej výpovedi pred procesným opatrovníkom podľa jeho správy zo dňa 10.5.2019 (č.l. 75 - 76 spisu) uviedla: „Chcem byť týždeň u otca a týždeň u mamy rovnako. Tak mi povedal otec. Ja ale chcem spať viac u mamy, ako u otca“, žiada sa zdôrazniť, že dieťa tým neodmietlo prespávať u otca, ani že by u otca nebolo rado, iba uviedlo, že vo väčšom rozsahu by chcelo spať viac u mamy ako u otca, pričom ale z jej výpovede nevyplýva aké má na to dôvody, najmä keď už dlhodobo bez problémov u otca prespáva. Nemožno pritom nezohľadniť, že otec maloletej o termíne výsluchu dieťaťa ani nevedel a na samotný výsluch ju viedla matka. Preto priame ovplyvnenie maloletej otcom je nepravdepodobné, skôr matka mala priestor ju bezprostredne ovplyvniť. Dlhodobo pozitívne zážitky maloletej u oboch rodičov a nezáistenie žiadnych negatívnych emócií vo vzťahu k nim, potvrdila i správa z CPPPaP Dunajská Streda zo dňa 4.6.2019, z ktorej tiež vyplýva, že maloletá je aktuálne emocionálne flexibilná a schopná spracovať nový stav v rodine.

40. S poukazom na vyššie uvedené, v spojení s odôvodnením preskúmaného rozsudku, odvolací súd zhodne s prvoinštančným dospel k jasnému záveru, že striedavá osobná starostlivosť je v danom prípade v najlepšom záujme maloletej a boli na jej nariadenie splnené všetky zákonné podmienky. Vzhľadom na to, aj preto, že v konaní nebol zistený žiaden relevantný dôvod, ani procesný opatrovník maloletej ani matka maloletej vo svojich podaniach takýto neuviedli, nebolo potrebným aby bolo vo veci doplnené dokazovanie pribatím do konania znalca z oblasti detskej psychológie. Vzhľadom na všetky popísané okolnosti danej veci nebol najmenší dôvod pochybovať o prospešnosti nariadenia striedavej osobnej starostlivosti pre maloletú a žiadne objektívne dôvody, ktoré by ju vylučovali, nevyšli najavo. Preto ani rozhodnutie nezáviselo od posúdenia skutočností, na ktoré by boli potrebné odborné znalosti, či vedecké poznatky a preto ani nebol žiaden dôvod, aby súd vo veci zabezpečoval či už odborné vyjadrenie v zmysle § 206 CSP alebo znalecký posudok v zmysle § 207 CSP. Takýto dôkaz by vzhľadom na popísané okolnosti daného prípadu bol nadbytočný, nepotrebný a jeho vykonanie nehospodárne, naviac by zbytočne psychicky zaťažovalo maloletú.

41. Ďalšie odvolacie argumenty odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi/stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi/stranami konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka/strany konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov/strán konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na každú otázku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava (II. ÚS 78/05). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu odvolateľa zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, vzhľadom na uvedené závery už irelevantnú a nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, i s poukazom na princíp hospodárnosti konania (čl. 17 OSP), odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

42. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd považoval rozsudok súdu prvej inštancie za správny nielen v časti výroku I., ktorou zveril maloletú do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v primeranom rozsahu a za podmienok, ktoré neboli žiadnym z účastníkov namietané, ale nadväzne aj v častiach ktorými na základe požiadavky rodičov uložil rodičovi počas výkonu osobnej starostlivosti povinnosť umožniť druhému rodičovi kontakt s maloletou aspoň obdeň a informovať ho o všetkých podstatných veciach týkajúcich sa maloletej, ktorou určil, že maloletú budú zastupovať a spravovať

jej majetok obaja rodičia s tým, že výživné vzhľadom na rovnomernú striedavú starostlivosť a pomery rodičov neurčil a tým zároveň správne zmenil predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Trnava upravujúci výkon práv a povinností rodičov k maloletej. Správny bol tiež výrok II. o nepriznaní náhrady trov prvoinštančného konania žiadnemu z účastníkov. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vo všetkých výrokoch vecne správny, s použitím ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

43. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle § 52 a § 58 CMP, s použitím § 396 ods. 1 a 2 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom žiaden z účastníkov ani návrh na náhradu trov v zmysle § 57 CMP nepodal.

44. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).